

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Kubové a přísedících Marie Martínkové a Václava Placatky v hlavním líčení konaném dne 20. ledna 2023 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

v době od konce roku 2018 nejméně do 18. 9. 2021, v místě společného trvalého bydliště v obci [REDACTED], v bytovém domě, v bytě číslo 1, případně jinde, dlouhodobě, v nepravidelných intervalech, nejméně třikrát v měsíci, případně častěji, nepříznivě působil na psychický a fyzický stav své nyní již bývalé manželky [REDACTED] narozené [REDACTED], když se zpravidla pod vlivem alkoholu v nočních hodinách vrátil z hospody, se choval hlučně, bouchal dveřmi nebo přišel do ložnice, stáhl z ní peřinu a slovně jí nadával výrazy, že „je kurva, děvka, že je k ničemu“, chytil ji za nohu nebo za ruku a strhnul jí z postele a cloumal s ní s úmyslem jí probudit, ačkoli věděl, že poškozená v časných ranních hodinách vstává do zaměstnání, opakovaně do ní strkal rukou a snažil se, aby sama upadla, nebo se uhodila o nějaký předmět, např. postel, komodu nebo dveře, kdy se následně zpravidla uhodila do hlavy, do zad, do ruky či nohy, čímž si způsobila modřiny a boule na hlavě, přičemž se jeho agresivní chování vystupňovalo v létě roku 2020, když poškozenou po společném návratu z hospody v [REDACTED], v podnapilém stavu napadl v kuchyni nejprve slovně tím, že jí nadával, že je „děvka, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

kurví“, a následně i fyzicky, kdy ji uchopil za ruce, začal s ní smýkat po kuchyni, ona se snažila ho od sebe odstrčit, načež jí dal facku, po které upadla na zem a uhodila se o dlaždice do hlavy, čímž jí způsobil poškození přední horní zubní náhrady a poranění hlavy, se kterým byla v pracovní neschopnosti, a dále jí pomlouval u rodičů, že „je k ničemu, že se fláká, opakoval jí, že ji zdeptá, úplně zničí, že nebude mít kde bydlet“, rovněž jí sebral sepsanou žádost o rozvod manželství, lékařské zprávy, doklady od vozidla i jiné písemnosti a od měsíce [redacted] přestal hradit nájemné s cílem, aby poškozená byla z bytu vystěhována, kdy [redacted] pocítovala jeho jednání jako těžké příkoří a dlouhodobě žila ve strachu a obavách, když jeho agresivnímu chování byl v řadě případů přítomen syn poškozené nezletilý [redacted], narozen [redacted], který se s rodinnou situací svěřil ve škole, kde byl nesoustředěný, roztěkaný, ustrašený, jeho prospěch se zhoršil,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **26 (dvacet šest) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu za užití § 2956 občanského zákoníku je obžalovaný povinen uhradit poškozené [redacted] [redacted], narozená [redacted] bytem [redacted] náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15% ročně, jdoucím ode dne 17. 12. 2022 do zaplacení, když podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená se zbytkem uplatněného nároku odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud k věci vyslechl obžalovaného [redacted], poškozenou [redacted], svědky [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], přečetl protokol o výslechu svědka nezletilého [redacted], provedl důkazy listinné.

2. **Obžalovaný** [redacted] před soudem popřel, že by se dopustil skutku kladeného mu podanou obžalobou za vinu. Cílem poškozené je ho poškodit, respektive obvinít z něčeho, co neprovedl. Její počínání je důsledkem toho, že ona chtěla podat žádost o rozvod a obžalovaný s tímto nesouhlasil. Když jí opakovaně k jejím dotazům ohledně souhlasu k rozvodu sdělil, že nevidí důvod, uvedla: „když to nejde po dobrém, tak to půjde po zlém“, že se ještě bude dívat. Za dva nebo tři dny poté, když zrovna grilovali u kamaráda, jej kontaktovali policisté a sdělili mu, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

na něj poškozená podala trestní oznámení a obvinila jej z týrání. Připustil, že v roce [REDACTED] manželku napadl, dal jí facku, ale za to již pykal, podrobil se všemu, co mu bylo uloženo. Za dobu manželství sám navštívil pohostinství třikrát, jinak chodili společně. Pokud jde o obžalobou zmíněné napadení její osoby v [REDACTED] a vyražení zubní náhrady, tak tu zubní náhradu si vylomila tenkrát u večere. Nejdříve jednu a asi měsíc poté jí vypadla druhá. A bylo to tak třičtvrtě roku předtím, než podala toto obvinění. Obžalovaný se necítil být vinen, nic takového, co je popisováno v obžalobě, neudělal. Ano, jednou pochybil, jak uvedl, v roce [REDACTED], to přiznal, to ještě nebyli manželé, a vše si vyříkali. Poté uzavřeli sňatek, podle obžalovaného nebyl jejich společný život tak špatný, jak ho líčila bývalá manželka. S dětmi, ač nebyl jejich otec, vycházel dobře, s rodinou bývalé manželky také vycházel, prostě nevěděla kudy kam, a aby nebyla špatná před rodinou, přáteli, kamarády, tak to prostě pojala tímto způsobem a obvinila jej. To, že se chce poškozená [REDACTED] nechat rozvést, mu řekla předtím, než podala trestní oznámení, maximálně tak čtrnáct dní, ale rozvod se řešil i dva roky předtím. Když se pohádali, tak mu říkala, že s ním končí, že to nemá cenu. Podle obžalovaného poškozená prostě ve vztahu dlouho nevydrží. Proč se chtěla rozvést, obžalovaný v podstatě nevěděl, žádné důvody rozvodu mu nesdělila, řekla jen, že už si se ním nemá co říct a prostě to chtěla skončit. Poslední týden před oznámením nebyla celý víkend doma, přišla ráno, aniž by vysvětlila, kde byla. Obžalovaný se musel sám starat o děti.

3. Podle obžalovaného žili jako manželé, rodina normálně. Ve společné domácnosti s nimi v tu dobu žili [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], ale ta se pak osamostatnila. Do pohostinství chodili spolu, nikoli však každý den, ale když bylo letní období, tak někdy obden, někdy jednou, dvakrát za týden. V restauraci poškozená většinou pila malá piva a někdy si dala sklenku bílého vína. Obžalovaný pil pivo, někdy si dali i tvrdý alkohol. Domů se vraceli na večeri pro děti, maximálně do 19.00 hodin. Obžalovaný přiznal, že někdy po návratu z restaurace došlo doma k hádce. Někdy na to možná měl vliv alkohol, který vypili, ale poškozená je temperamentní, takový generál, musela mít poslední slovo. Šlo vždy jen o hádky, o fyzické napadání ne. Od roku [REDACTED], kdy došlo k té facce, kterou bývalé manželce dal, ji fyzicky nenapadl. Jednou ji tedy vzal za ramena a řekl, ať už se probere a dá pokoj. Jinak ale slovní přestřelky byly, ale aby jí tahal z postele nebo jí bral deku, aby se nevyspala, to obžalovaný popřel. Určitě nikdy nedošlo k tomu, že by s poškozenou po nějaké hádce smýkal v kuchyni po podlaze a došlo k poškození její zubní náhrady. Jednou k nim přijela záchranná služba, aby ji odvezli na ošetření, to bylo, když si rozbila hlavu po pádu v koupelně. Někdy byl u jejich hádek přítomen nejstarší syn [REDACTED]. To se vrátili z restaurace a poškozená si stěžovala, že se k ní nechová před lidmi tak, jak by obžalovaný měl, a vypěnila. A poté z vinotéky po něm vyházela 17 lahví vína, létalo to po celé hale, a na to vylítl i syn [REDACTED], co se děje, a pořezal si nohu. Někdy se ale hádali i tehdy, když nebyli pod vlivem alkoholu.

4. Ohledně úhrady nájmu bytu byli s poškozenou domluveni tak, že vše budou hradit napůl, ať je to nájem, elektřina, jídlo, opravy a tak. Nájem tedy měli platit oba dva, a hradili ho tak, že obžalovaný nosil peníze na obecní úřad. Do [REDACTED] nájem platil, pak už ne. Přestal ho platit proto, že poškozená začala „blbnout“, začala mu říkat, že s ním nebude. Obžalovaného mrzí, že jejich soužití takto skončilo, stačilo si popovídat, vše vyjasnit, a ne poslouchat řeči kamarádek.

5. **Poškozená** [REDACTED] uvedla, že s obžalovaným společně žili od roku [REDACTED], vzali se v roce [REDACTED]. Již v roce [REDACTED] řešila napadení její osoby obžalovaným, byl vykázán z bytu, ale poté, co měl nastoupit do vězení, protože porušil „podmínku“, obvinění stáhla. Zlé nakládání s její osobou se datuje od roku [REDACTED] a bylo horší a horší. Obžalovaný čím dál víc pil, jeho násilnické chování poškozená dala do souvislosti právě s pitím alkoholu, protože když byl strýzlivý, tak ji nikdy nenapadl. Později už to bylo pořád dokola, obžalovaný byl v klidu, pak se opil, pak třeba jednou za čas ji napadl. Hodně jí nadával, a po tom posledním úrazu, to bylo spíše psychické týrání, že už poškozenou nebil, aby to nebylo zranění vidět, ale budil ji v noci, ona pak chodila do

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

práce nevyspalá, vynervovaná, málem několikrát nabourala firemní auto, ztratila peníze s důchody, byla pomalá v práci, prostě už to nebylo k žití, nešlo to dál takhle pokračovat.

6. Obžalovaný konzumoval alkohol i doma, běžně musela kupovat pivo, to si dával každý den. Chodil i do hospody, každý pátek, sobotu a ke konci už kolikrát i v týdnu, bylo to skoro obden. Do té restaurace chodila s ním, protože si myslela, že ho uhlídá, aby nepil kořalky, protože to pak jeho chování k ní nebylo tak hrozné. Obžalovaný si dělal, co chtěl. Domluvili se třeba, že půjdou na hodinu, na dvě, ale ne, on tam musel být, dokud nezavřely všechny hospody, přišel ve 22.00 hodin, až když hospody zavřely, a úplně namol. O víkendu se do hospody chodilo pravidelně, bylo to téměř každý víkend. V týdnu se ta frekvence zvyšovala až ten poslední rok. K hádkám pak docházelo většinou po příchodu z hospody. Na veřejnosti se obžalovaný choval slušně, ale sotva se zavřely dveře bytu, tak jako by se mu zatmělo před očima, byl to úplně jiný člověk. Pokud se měla poškozená vyjádřit k důvodu hádek a k tomu, kdo je vyvolával, tak uvedla, že obžalovaný jí nadával, že „je kurva, že se mu kurví a kdo ví co“. Pořád jí něco vyčítal, poškozená potom kolikrát také křičela, protože už nevěděla, jak se bránit, protože viděla, že se zase schyluje k napadení, tak alespoň křičela, že třeba obžalovaný dostane strach, že to někdo uslyší, a dá pokoj, ale bylo to zbytečné. Během hádek děti zůstávaly v pokoji, podle poškozené se samy bály do toho vůbec vstupovat. Byl to ale takový křik, že to určitě musely slyšet. Kolikrát došlo k fyzickému napadení její osoby, nedokázala poškozená popsat, jednou to bylo třeba po měsíci, jednou po třech měsících, jednou byl půl roku klid. Napadal ji tak, že jí přivřel do dveří nohu, když chtěla utéct z bytu, jindy měla poraněnou ruku. V obou případech jí do nemocnice vezla tchýně. Vše to bylo v období [REDAKCE]. K závažnějšímu zranění její osoby došlo naposledy v [REDAKCE], kdy jí obžalovaný v kuchyni praštil tak, až omdlela, bouchla se asi zřejmě o dlaždice, protože ji našel až syn v kaluži krve. Musela být odvezena sanitou do nemocnice, měla sešitou hlavu, vyražené zuby a spoustu modřin. Po tomto incidentu podala návrh na rozvod, obžalovaný jí však přemluvil, nezaplátila tedy na výzvu soudu poplatek a rozvod neproběhl. Důvodem tohoto napadení bylo to, že přišli z hospody, obžalovaný jí začal nadávat, tahal ji a najednou chytla ránu a pak už si nic nepamatuje až příjezd záchranné služby a policie. Nikdy se nestalo, že by napadla ona obžalovaného. Hádku mohla začít ona, zvláště když třeba nechtěl jít z hospody a poškozená dostala strach. Intenzita hádek byla nejvyšší v roce [REDAKCE]. Poškozená většinou odcházela z hospody dřív, a po návratu opilého obžalovaného docházelo k tomu, že jí začal budit, tahal z ní peřinu, aby se nemohla vyspat, že zrovna v ten moment chtěl něco řešit a nadával jí. Bylo to spíš takové psychické týrání, už jeho chování opravdu nemohla vydržet. Vůbec se nevyspala do práce, spala třeba dvě, tři hodiny.

7. O problémech syna [REDAKCE] ve škole se dozvěděla, až když ji kontaktovala škola, respektive třídní učitelka. [REDAKCE] byl nesoustředěný, unavený, nechtěl pracovat při hodinách. [REDAKCE] si i stěžoval na to, co se doma děje. Syn sám za ní nikdy nepřišel s dotazem na neustálé hádky, spíše to řešil s bratrem [REDAKCE]. Syn [REDAKCE] rodinnou situaci nesnášel po psychické stránce nejlépe, rozčiloval se, žádal, ať už do hospody nechodí.

8. V té době žili v obecním bytě, smlouva byla sepsaná s poškozenou. Ohledně placení nákladů za byt měli ústní dohodu, že obžalovaný bude platit nájem a zálohy za teplo, nájem činil v tu dobu 5 700 Kč, pak se částka zvedla na 6 100 Kč, a 700 Kč byly zálohy za teplo. Poškozená platila elektřinu 2 500 Kč, všechno jídlo, drogerii, resp. vše spojené s domácností. V té době, kdy obžalovaný chodil domů každý den úplně opilý ve 22.00 hodin, tak jí naznačil, že „z bytu půjdu ona, že on to zařídil“. Bylo jí to divné, proto si na obci ověřila, zda je nájem hrazen, ale bylo jí řečeno, že vznikl dluh. V tu dobu již byla přesvědčená, že chce rozvod. Posledních čtrnáct dní před podáním trestního oznámení obžalovaný věděl, že poškozená o rozvodu uvažovala. Ona se bála být doma, neboť poslední dva týdny byl obžalovaný pořád opilý. Byla u kamarádek, potom

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

třeba čekala na hřišti v hospodě, až se u nich doma zhasne, aby mohla jít domů, neboť obžalovaný již spal.

9. Posledním impulsem k tomu, že se poškozená rozhodla podat na obžalovaného trestní oznámení, byla událost, kdy v nedaleké vesnici se stala vražda, partner tam utýral partnerku, zabil ji. Potom sehrály svou roli i problémy [REDAKCE] ve škole. Snažila se situaci řešit, změnit, ale obžalovaný o to nestál. Na závěr už na tom byla tak psychicky špatně, že poslední dva týdny uvažovala o sebevraždě. Pak si uvědomila, že je tady pro své dítě, a situaci vyřešila podáním trestního oznámení a návrhu na rozvod.

10. Obžalovaného konfrontovala s tím, že hodlá manželství ukončit, že nadále s ním nemůže žít, neboť má problémy s alkoholem, které si ale nikdy nepřipustil. Rolí hrála i finanční situace. Obžalovaný poškozené nikdy finančně nepřispíval, měl dluhy. Většinou před výplatou mu pak musela dávat peníze na autobus a cigarety.

11. Až po trestním oznámení se poškozená obrátila na odbornou pomoc, protože se přestala stýkat s rodiči v návaznosti na podané trestní oznámení i to, že se chtěla rozvést. Matka jí nikdy nebyla oporou v těchto věcech, poškozená se jí nesvěřovala, ale např. tři týdny u nich bydlela, musela vidět její monokly. Ze strany rodičů byla přesvědčovaná, aby se k obžalovanému vrátila, ale nebylo to kvůli němu, ale pro to, že rozvod je podle nich ostuda. To, že ji obžalovaný napadal, byla ostuda, stejně tak, že věc řešila s policií. V podstatě jsou její rodiče na straně obžalovaného, neboť ten se vždy před nimi choval slušně a pomáhal jim, na konci jejich soužití poškozenou před nimi naopak pomlouval, že se nestará o rodinu, děti domácnost. S chováním obžalovaného k její osobě se poškozená nikomu zvláště nesvěřovala, ba naopak, zranění, která jí způsobil, buď maskovala, nebo svalovala na svoji neopatrnost.

12. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE], otec poškozené, uvedl, že soužití jeho dcery a obžalovaného bylo jako v každém manželství. Nebydlel s nimi, nikdy nebyl přítomen nějaké hádce mezi nimi či dokonce fyzickému napadání, ba naopak chovali se k sobě hezky. Nikdy se nestalo, že by si mu dcera stěžovala na chování obžalovaného. S manželkou někdy jezdili k nim domů, ale spíše jezdili oni k nim. V jejich přítomnosti nedocházelo mezi nimi k žádným hádkám a konfliktům. Obžalovaný vařil, pomáhal, co se dalo, zařizovali si byt, prostě všechno. Když dcera podala trestní oznámení, byli s manželkou velmi překvapeni, manželka z toho byla málem v nemocnici. Potvrdil, že v předmětné době u nich asi měsíc poškozená bydlela, ale nevěděl, proč to bylo, a pak se asi po měsíci vrátila zpátky. Neptal se jí na důvod. V dnešní době má s dcerou vztahy špatné. Vnuk [REDAKCE] je u nich doma na hlídání každou chvíli. V době, kdy byl covid, tedy v letech [REDAKCE], jak byla zavřená škola, tak u nich [REDAKCE] také býval. Vnuk si svědkovi nestěžoval, že se rodiče doma hádali. Vnuk [REDAKCE] je také navštěvoval a stále navštěvuje, ani on si nestěžoval na soužití matky a obžalovaného. On jen řekl, že to je jejich věc, a to je vše. Ani svědka osobně jejich soužití nezajímá, protože s [REDAKCE] neměl už dříve vztah, ona je taková dost hrubá. Takhle se změnila, když se poprvé vdala. I na kamarády je taková, sprostě otevřená, má vulgární jednání. Takže s ní moc nekomunikoval, spíše manželka, ani se jí na nic neptal. Manželka a dcera [REDAKCE] spolu dnes vůbec nekomunikují, dcera je vůbec nenavštěvuje, nebyla u nich od té doby, co začalo vyšetřování. Dcera k nim domů přijít může, ale oni o to nestojí. To jí ale neřekli. Dcera loni volala manželce, když to všechno začalo, aby jí nekontaktovala, že s ní nechce mít nic společného, že si vše vyřeší sama. To manželku také tenkrát dost vzalo. S obžalovaným jsou stále v kontaktu, jezdí k nim pomalu každý týden, jezdil s ním i do práce, když potřeboval. Navštěvují se i s jeho matkou. Pokud byl svědek tázán, zda někdy viděl, že by dcera [REDAKCE] byla zraněná, že by na sobě měla modřiny, tak uvedl, že takové tyhle hádky jsou v každé rodině, ale on s nimi nebydlel, tak nemůžu vědět, co se tam dělo. Modřiny měla dcera už kolikrát za prvního manželství, když se jí ptal, co se jí stalo, tak řekla, že uklouzla ve vaně, ale že by je měla, když byla s obžalovaným, to

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

nevěděl. Alkohol konzumovali jako každý jiným, do hospody chodili, ale jak často svědek nevěděl.

13. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že s poškozenou se zná asi 25 let. Bydlely ve stejné vesnici, tam se scházely, než se ona odstěhovala, kamarádily spolu hodně. V roce [REDAKCE] se osobně stýkaly tak dvakrát nebo třikrát do roka, svědkyně byla pracovně vytížená. Spíše si napsaly na telefon. K dotazu, zda se jí někdy poškozená svěřovala s tím, že s ní obžalovaný zle nakládá, uvedla, že ona to hodně tajila. Občas jí napsala, třeba jednou napsala z nemocnice. Dle svědkyně je u týraných žen těžké se svěřit, sama si tímto také prošla s bývalým manželem, takže ví, že ta žena se s tím nechce chlubit. A hlavně se jedná o týrání za zavřenými dveřmi. Občas, když s poškozenou spolu byly, tak jí řekla, že se doma něco děje. Jely třeba jednou za rok na bowling nebo se setkávaly na pouti, tehdy se jí svěřila. Svěřila se s tím, že obžalovaný, když se napil, tak byl hodně agresivní a že jí bil. Hodně o tom mluvily, už tenkrát jí radila, aby od něj odešla. Ale z vlastní zkušenosti svědkyně ví, jak je to těžké. Poškozená vždy říkala že ne, že jí obžalovaný slíbil, že už to neudělá. Řekl to i svědkyni osobně, když mu jednou na bowlingu řekla, že se jí nelíbí, jak se k poškozené chová. Na to jí obžalovaný odpověděl, že se už polepší, že to už dělat nebude, ale potom, když poškozenou zase za nějaký čas viděla a měla vlastně jiné zuby, než mívala, tak si řekla, že tedy asi nepřestal. Když o tom s obžalovaným mluvila a naléhala na něj, aby své chování změnil, tak se proti tomu nijak nevymezil, že to není pravda, jen řekl, že se polepší, že už na poškozenou nesáhne, ale bohužel to sdělil bez dalších svědků.

14. K požívání alkoholu obžalovaným i poškozenou se svědkyně nedokázala vyjádřit, bydlí v jiné vesnici. Svědkyně nebyla překvapená, že manželství obžalovaného a poškozené skončilo trestním oznámením a rozvodem. Pro poškozenou byla impulsem její situaci řešit událost, neštěstí ve [REDAKCE], kdy jejich kamarád umlátíl svoji partnerku, zabil jí a tehdy se to v poškozené asi zlomilo a odhodlala se podat trestní oznámení a rozvést se, protože takhle to mohlo dopadnout i u nich, protože když se k nim přijde do bytu, tak upoutají pozornost díry ve zdi, dveře rozbité.

15. Poškozená se o své děti starala jako každá jiná máma, tam nebyl problém. V současné době je poškozená jiná, určitě v jejím chování nyní svědkyně pocítuje změnu. Vidají i častěji, snaží se jí pomáhat. V létě jezdili na výlety, změnila práci, asi se jí hodně ulevilo, je teď taková šťastnější. Pokud jde o vztah poškozené a jejich rodičů, tak svědkyni překvapilo negativně, že ji její rodiče přestali zdravit. S maminkou má asi hodně špatný vztah, dokonce měla být důvodem rozvodu právě svědkyně. Je zvláštní, že rodiče nestojí při své dceři. Dle svědkyně museli vědět, co se mezi poškozenou a obžalovaným děje.

16. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE], bývalá učitelka syna [REDAKCE], uvedla, že byla jeho třídní učitelka od [REDAKCE], od první do páté třídy. Drtivou většinu školního času trávil s ní, pak byl ještě v družině. [REDAKCE] nastoupil do školy v řádném termínu, přestože byl mamince doporučován odklad školní docházky. Nicméně měla ve třídě málo dětí, tak měla čas se mu věnovat a měla k ruce i asistentku, takže tyto nezralosti pak u něj dotahovali jiným způsobem. Jinak je to dítě veselé, radostné, šťastné. Začátek školní docházky, ty první dva, tři roky, byly v pořádku, rád se učil, byl šikovný, bystrý a na řešení úkolů měl vždy speciální postup, ale vždy správný. Z jejího pohledu to bylo velice šikovné a nadějně dítě. Postupem času se to začalo horšit. Měli spolu takový důvěrný vztah. Takže spoustu věcí jí řekl, spoustu věcí věděla právě od něj, jsou to informace zprostředkované jen od něho. Oba rodiče ho měli rádi, on měl rád oba rodiče, o obžalovaném mluvil jako o [REDAKCE], a měl ho velmi rád, ten vztah k němu byl opravdu pěkný. Vyprávěl o společných výletech, vyprávěl, jak se mají dobře, jak je všechno fajn. Pak se to nějak zkazilo, a začal vyprávět některé ty příhody a vždy to uvedl tím, že to nesmí říct, ale že to chce říct. Tak si povídali o tom, že to nebylo doma úplně dobře, a z toho byl pak špatný. Úplně nejvíc, čeho se bál, bylo to, že se ti jeho rodiče rozejdou. Říkal, že se často rodiče hádali, že tam

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

docházelo i k nějakému konfliktu vážnějšímu. Svědkyně se ho ptala, jak to prožívá, on odpověděl, že si vždy vlezl v dětském pokoji do postele, dal si na každé ucho polštář a nechtěl to poslouchat. Pak mluvil o bratrovi [REDACTED] že se snažil rodiče nějakým způsobem umírnit, ale že se to ne vždycky dařilo. Poškozená byla několikrát zvána do školy, mluvili spolu o zhoršení známek. Aktivně sama se o školu moc nezajímala, ale pokud byla oslovena a vyzvána, tak přišla. Při pohovoru narazili i na to, že poměry u nich doma nebyly úplně ideální, že měl z toho [REDACTED] nějakým způsobem stres a strach, nebylo ale v jejich kompetenci rovnat rodiče. Spíše tu situaci doma poškozená popřela.

17. [REDACTED] před svědkyní hovořil i o tom, že byl přítomen fyzickému násilí ze strany otce na matce. Jedna událost, ze které byl hodně špatný, byla událost, kdy pak odvezli maminku do nemocnice. Nejdříve řekl, že musí něco říct, že maminka upadla na schodech a byla v nemocnici. Pak řekl, že maminku bouchnul obžalovaný, že až o zeď to bylo. Dodal však, že [REDACTED] je hodný člověk, ale nesmí se napít. Takže on zažil nějakou příhodu a už se bál, že bude další. Říkal, že to nebude dobré, že to bude zase znovu a znovu.

18. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED], dcera poškozené, uvedla, že se odstěhovala ze společné domácnosti někdy v [REDACTED], to už tam obžalovaný bydlel. V roce [REDACTED] měli svatbu a pár let předtím spolu už žili. Pak se vrátila domů v roce [REDACTED], bylo to asi na necelé dva měsíce. Poté se zase odstěhovala, ale to už tam obžalovaný nebyl. Ze začátku bylo jejich soužití normální, harmonické, nebyly žádné problémy, nic takového, sem tam jen nějaká drobná hádka kvůli běžným věcem, nebylo to nic velkého. Následně tam byly nějaké neshody. Do hádek nezasahovala, aby přestali, ono to ani nemělo cenu, protože oni se dost často pohádali a další den byli, jako by se nic nestalo. Matka se jí nesvěřovala, že soužití s obžalovaným nebylo ideální, nebo že je ze strany obžalovaného i napadána. Spíše se o tom dozvíдалa ze svého okolí, že se někde pohádali, a následně ji konfrontovala s tím, že něco slyšela nebo ona se k tomu vyjádřila. Říkala třeba, že se zase kvůli něčemu pohádali, že ji obžalovaný napadl, občas měla nějakou modřinu, ale svědkyně nikdy u toho přítomna nebyla. Když se s mamkou bavila o některých těch incidentech, tak jí občas říkala, že ji obžalovaný napadl, že jí třeba dal facku. Pak říkala něco v tom smyslu, že ji tahal z postele, že přišel domů opilý, bral jí peřinu a snažil se ji vytáhnout z postele. Kdy k tomu mělo docházet, svědkyně nevěděla, matka to říkala až v době, kdy už probíhal rozvod. Matka byla v roce [REDACTED] v nemocnici, ale svědkyně nebyla s to spojit to s nějakou událostí, proč k tomu došlo. Co se týká alkoholu, tak ten u nich figuroval. Alkohol užívali oba, tedy matka i obžalovaný. Alkohol byl určitě spouštěčem těch hádek. Vztah s matkou má stále stejný, nikdy neměly spolu hluboký vztah, vždy spolu vycházely na takové neutrálnější úrovni, ale nemají spolu nějaké neshody, spory, občas za ní přijede na návštěvu, ona občas přijede za svědkyní do práce, když je v [REDACTED].

19. Svědek [REDACTED], syn poškozené, uvedl, že matka a obžalovaný měli vztah dobrý, ze začátku vše fungovalo. Jediné co, tak to vše způsobil alkohol. Alkohol na obou stranách, pili oba dva, jak obžalovaný, tak matka. Vše se to začalo kazit tak před dvěma lety. Prostě přišli opilí a pohádali se. Hádali se třeba kvůli penězům. Co si svědek pamatuje, tak máma jednu facku od obžalovaného dostala, k tomu se i přiznal. Bylo tam i slovní napadání, a to z obou stran, to tam nadávky padaly. Většinu hádek nechal být, říkal si, že je to mezi nimi, aby si to vyřešili. K pár hádkám i přistoupil, už se to nedalo vydržet, přišel k nim a řekl oběma svůj názor. Ohledně té události, kdy našel matku na zemi s rozbitou hlavou, uvedl, že mámě volal sanitku. Měla na hlavě krev, byl z toho v šoku, obžalovaný, který vyšel z koupelny, mu pomáhal ji ošetřit. Poté odešel do ložnice. Této události předcházela hádka, svědek byl u sebe v pokoji. Pak padla rána, tak šel do kuchyně a máma už byla na zemi. Chvilku byla v bezvědomí, volal na ní a ona se probrala, kývala hlavou a začala říkat, že s ním – obžalovaným už nechce být, že se rozvede. Když se máma s obžalovaným hádali, tak byl bratr [REDACTED] většinou u babičky. Doma byl tak u tří hádek, ale naštěstí

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

má tvrdé spaní, takže ho to nikdy nevzbudilo. Dle svědka některé hádky máma i vyprovokovala, je taková, že rýpe, když se opije. Obžalovaný je zase po alkoholu agresivní. Hádali se hlavně o peníze nebo když přišli z hospody, tak se dohadovali, proč dělali v hospodě to a to.

20. **Svědék** [REDAKCE], bratr obžalovaného, uvedl, že poškozenou zná z doby, kdy s bratrem nebyla. Ona byla šenkýřkou v hospodě v [REDAKCE], již v té době užívala alkohol, střídala partnery. Od prvopočátku se mu nelíbilo, když s ní bratr začínal. Do dnešního dne jí svědek nemá rád, nikdy ji rád neměl, ani mít nebude. Ona hodně pije, je v ní zlost, bratra urážela i před jejich rodiči, ponižovala ho, dělala z něho „blbce“, až do sprostých slov. Docházelo to až tak daleko, že požívala alkohol, po bratrovi házela věci, všechno možné dohromady. Dost často se scházeli, buď u rodičů v [REDAKCE] nebo za nimi jezdil do [REDAKCE]. Párkrát s nimi byl i na pivku, přespal u nich. Vše bylo v nějakém normálu, ale poškozená nesměla pozít alkohol. Bratr také popíjel, také se rád napije, ale že by u něj pozoroval nějaké známky toho, že by někoho napadal, to ne. Občas se mu bratr ozval, a když bylo doma dusno, tak mu volal a svědek pro něj jezdil a bral ho pryč. Svědek mu radil, ať se k ní nevrací, on ale říkal, že ji pořád miluje, že to bude dobré. O napadení poškozené, po kterém skončila v nemocnici, nevěděl svědek nic. Jejich rozvod svědka překvapil. Obžalovaný se určitě rozvádět nechtl.

21. **Podle § 102 odst. 2 trestního řádu soud rozhodl, že bude čten protokol o výsledku nezletilého svědka** [REDAKCE] **ze dne** [REDAKCE]. Tento svědek, syn poškozené, úměrně svému věku uvedl, že obžalovaný a mamka se k sobě přes den chovali hezky, ale pak o víkendu šli do hospody, po návratu si doma dali ještě víno, a pak začali něco řešit, nějakou blbost, a začali se hádat, nadávat si, řvát na sebe, díky bohu po sobě nic neházeli. Ale jednou se stalo, když se vrátil od babičky, že to v bytě „smrdělo“ po alkoholu, viděl velkou díru ve dveřích do ložnice a v komoře bylo hodně střeptů. Asi sklenice po sobě házeli, říkal mu to bratr [REDAKCE] že to tak bylo. Nikdy v životě neviděl, že by obžalovaný mamku uhodil, ale nějak to poznal, protože na mamce pak viděl třeba monokla na oku, ale to bylo jenom jednou. Oba rodiče pili alkohol, mamka víno a obžalovaný pivo. Když pak vypili hodně alkoholu, tak se k sobě hezky nechovali a hádali se. Ve škole se svěřoval kamarádovi, má hezký vztah s paní učitelkou [REDAKCE]

22. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví klinická psychologie, vypracovaného znalkyněmi MUDr. Danou Dvořákovou a Mgr. Miluší Pixovou, vypracovaný k posouzení osobnosti poškozené** [REDAKCE] vplynulo, že poškozená netrpěla a netrpí závažnou duševní poruchou ve smyslu psychotické poruchy či závažné afektivní poruchy. Nebylo zjištěno chorobné poškození kognitivních a exekutivních funkcí ve smyslu mentální retardace či syndromu demence. Rozvinutý syndrom závislosti na psychotropních látkách s preferencí alkoholu nebyl zaznamenán. Posttraumatická stresová porucha není přítomna. Zdrženlivost k alkoholu znalkyně zhodnotila jako sníženou jen měrou nepodstatnou. Lze konstatovat, že poškozená v psychosociální zátěži není schopna rychlého adaptativního chování a může u ní docházet k úlevovému či sekundárnímu pití. Zdrženlivost k alkoholu znalkyně hodnotí jako sníženou jen měrou nepodstatnou. V závislosti na konfliktním manželském soužití poškozená prožívala dlouhodobě psychosociální nepohodu, trpěla poruchami spánku. Její sebehodnocení je nejisté. Je více zaujata svými negativními aspekty a sama sebou, než druhými osobami. Obtíže v oblasti regulace sebehodnoty zvyšují pravděpodobnost výskytu dysforického prožívání a tenze. Pro vyrovnávání se s nepříjemnými prožitky používá poškozená odreagování (např. formou impulzivního jednání) nebo uvolnění, např. sklonem k užití psychoaktivních látek (alkoholu). V prožívání se projevuje i zvýšená ostražitost, poškozená je zvýšeně citlivá na možné ohrožení z okolí, je spíše nedůvěřivá. V rámci ostražitějšího nastavení je u poškozené větší pravděpodobnost obranných reakcí formou hostilního vymezení se, nebo konfliktu, v situacích, kde se cítí nejistá nebo ohrožená. Je shledána jistá nezralost osobností organizace, zvláště v interpersonální oblasti (menší emoční otevřenost v sociálních interakcích) a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

limitované zdroje pro zvládání nároků běžného života. Emotivita poškozené je celkově nestabilní, se sklonem k impulzivním reakcím, v zátěžových situacích častěji než druzí lidé prožívá emoční zmatek. Vzhledem ke snížené kapacitě pro kontrolu stresu nemusí být její chování v zátěži dostatečně promyšlené, je pravděpodobné, že ji může dezorganizovat a může tíhnout k impulzivité v chování, myšlení a emotivitě. U poškozené je přítomna zvýšená pohotovost k opozičnímu reagování a hostilnému ladění. Aktuální výkon poškozené v oblasti rozumových schopností odpovídá v porovnání s populací spodní hranici průměru. Schopnost poškozené ukládat informace do paměti, bez zkreslení je uchovat a následně i v dobré kvalitě vybavit není narušena. Paměťové schopnosti poškozené umožňují objektivní reprodukci prožívaných událostí. Ze znaleckého zkoumání vyplývá, že obecná věrohodnost je mírně snížená vzhledem k naznačeným emočně nestabilním hraničním rysům osobnosti, kdy je mírně zvýšená pravděpodobnost, že interpretace skutečnosti může být ovlivněna emočním prožíváním poškozené, obzvláště v oblastech, které jsou pro ni emočně citlivé. Konkrétní vyjádření poškozené ohledně dané věci nesou znaky svědčící spíše pro vyjádření založené na prožití dané skutečnosti, než pro vyjádření založené na fantazijním konstrukt. Je však patrný sklon poškozené minimalizovat její možný podíl na vyvolání konfliktu a průběhu hádky během konfliktního manželského soužití. Poškozená popisuje dlouhodobě konfliktní charakter manželství, ve kterém byla fyzicky a verbálně atakována manželem. Udává, že v poslední době byly konflikty s manželem vystupňované, zvláště při požití alkoholu. Vůči obžalovanému má vztah negativní, avšak nebyly pozorovány prvky mstivosti. Jako motiv pro podání trestního oznámení se jeví její snaha ukončit konfliktní soužití s exmanželem, ve kterém dle svého vyjádření zažívala v poslední době vystupňovaný psychický nátlak, díky kterému byla psychicky vyčerpaná, nevyšpalá a obávala se následných útoků partnera. Poškozená obtížně prožívá průběh vyšetřování dané věci, obzvláště skutečnost, že rodina a zejména její rodiče nestojí za ní, ale mají tendenci stranit obžalovanému.

23. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného znalci MUDr. Tučkem a Mgr. Šnorkem k posouzení osobnosti obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl poruchou osobnosti s rysy impulzivními. V době páchaní trestné činnosti, ze které je viněn, mohl být pod vlivem alkoholu. Hladina alkoholu ale nebyla objektivizována, z popisu jeho chování je možné předpokládat, že se jednalo nejvýše o horní hranici lehké intoxikace alkoholem. Porucha osobnosti forenzně významně neovlivnila jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost jednání a své jednání ovládat. Ke snížení těchto schopností mohla ale přispět předpokládaná intoxikace alkoholem. Obžalovaný [REDAKCE] není osoba závislá na alkoholu nebo psychotropních látkách. Alkoholu se nevyhýbá, jeho užívání již překračuje rámec běžné populace. Pokud se alkoholu nebude do budoucna vyhýbat, k rozvoji závislosti může dojít. Zjištěné osobnostní charakteristiky poněkud zvyšují pravděpodobnost vybavení agresivních vzorců chování, a to ve smyslu nezvládnutých impulzů. Obžalovaný není násilnický člověk, ale je impulzivní. Osobnost posuzovaného překračuje hranice širší normy, přičemž vyjádřeny jsou především impulzivní rysy. Ve snaze působit dobře prezentuje se jako klidný jedinec, který se dobře ovládá a od lidí udržuje odstup, nicméně ve skutečnosti ho lze charakterizovat spíše jako spontánně jedajícího, aktivně vystupujícího a lehkomyšlného. Věci příliš nepromýšlí, jedná bezprostředně. Spoléhá především na sebe. Když nemůže dosáhnout svého cíle, reaguje zvýšením úsilí. Cíle si ovšem klade obvykle menší. Je nedůsledný, eventuálně i nezodpovědný. V motivaci jsou rozhodující individuální potřeby a zájmy, obecně uznávanými pravidly a konvencemi není příliš omezován. Osobnost posuzovaného není komplikovaná. Lépe obstojí v přehledných, srozumitelných situacích, při emočním vypětí a ve složitějších sociálních interakcích může selhávat. Frustrační tolerance posuzovaného je snižena. Nepříjemnostem se snaží vyhýbat, pokud to není možné, ventiluje své emoce přímo v chování. Citový život obžalovaného se vyznačuje labilitou. Hůře odolává impulzům, především v emočně vypjatých situacích, případně pod vlivem alkoholu. Má tendenci upřednostňovat hlavně své potřeby a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

zájmy. Je sice schopen vcítit se do druhého, ale vlastní hledisko je pro něho často důležitější. Posuzovaný je všeobecně schopen uvažovat logicky a souvisle. Kvalita úsudku závisí nicméně na emočním rozpoložení a případné intoxikaci alkoholem. Pod vlivem emocí nebo ve stavu podnapilosti/opilosti může opomíjet širší souvislosti a podcenit dopady svého jednání.

24. Z listinných důkazů, které soud při hlavním líčení provedl, považuje za stěžejní zejména následující.

25. Z přílohového spisu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. [REDAKCE] bylo zjištěno, že usnesením ze dne [REDAKCE] soud nařídil předběžné opatření, podle kterého byl obžalovaný okamžikem vykonatelnosti usnesení povinen opustit společné obydlí na adrese [REDAKCE], byt číslo [REDAKCE], jakož i jeho bezprostřední okolí a vnitřní prostory domu na adrese [REDAKCE] nezdržovat se ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], a nevstupovat do něj, zdržet se setkávání s poškozenou [REDAKCE] a zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování této osoby jakýmkoli způsobem. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že navrhovatelkou k vydání takového rozhodnutí byla právě poškozená [REDAKCE], která popsala důvody, které jí vedly k tomu, že se obrátila na soud o pomoc. Úvedla, že vztah mezi ní a obžalovaným trval od roku 2013, v roce 2017 uzavřeli manželství a ze vztahu se děti nenarodily. Ona má tři děti ze svých předchozích vztahů, a to [REDAKCE], [REDAKCE] a nezletilého [REDAKCE]. Již v počátcích vztahu, tedy v roce 2013, se mezi poškozenou a obžalovaným projevovaly problémy související s jeho nadměrným požíváním alkoholu, ten konzumoval denně, a to pivo i tvrdý alkohol. Většinu peněz odpůrce propil, na finančním zajištění celé domácnosti se podílel nepravidelně. Pravidelná konzumace alkoholu jeho agresi umocnila, což mělo za následek slovní i fyzickou agresi vůči poškozené. Ve zlostných záchvatech zpravidla pod vlivem alkoholu ji vulgárně nadával slovy „kurvo, děvko, krávo, ubožačko“. Několikrát jí vyhrožoval i zabitím slovy „zničím tě, odnesou tě v rakvi“. Při incidentech se obžalovaný dopouštěl také fyzického násilí, poškozenou uhodil několikrát otevřenou dlaní i pěstí do obličeje, bouchal ji pěstí do různých částí těla, smýkal jí, aby se udeřila o nábytek. V poslední roce byl obžalovaný opatrný na to, aby poškozené fyzickým násilím nezpůsobil viditelné modřiny, tedy do ní strká, aby upadla, bouchla se o nábytek. Během noci jí také budí, nenechá ji vyspat, bouchá dveřmi, dělá hluk, strhává z navrhovatelky peřinu a cloumá jí. Z tohoto jednání bývala poškozená velmi vyčerpaná. Obžalovaný též vyhrožoval slovy „postarám se o to, aby ti sebrali syna“, vyhrožoval, že jí zničí veškeré vztahy s rodinou a kamarády. V [REDAKCE] se odehrál incident, kdy se obžalovaný vrátil z hospody pod vlivem alkoholu, tento den propil 2 000 Kč a začal být agresivní, plival poškozené do obličeje, několikrát jí uhodil otevřenou dlaní do obličeje. Celý incident vygradoval tím, že jí začal škrtit, jí se podařilo utéct a přivolat policii a obžalovaný v opilosti nastoupil do automobilu a odjel. Poškozená však i přes závažné domácí násilí věřila slibům obžalovaného a ve vztahu setrvala, po krátké době jí opět začal fyzicky napadat, a to přibližně v měsíčních intervalech. Poté se pokoušela několikrát vztah ukončit, vyzývala obžalovaného, aby opustil byt, ale on odmítal. Dne [REDAKCE] se odehrál další incident, který předcházel prvnímu vykázání obžalovaného ze společného bydliště. Opět byla obžalovaným, který byl v podnapilém stavu surově napadena, dával jí rány pěstí do obličeje a hlavy a po tomto napadení měla mnoho hematomů v obličeji a na těle, bouli na hlavě a zhmožděné ruce. Když se pokusila utéct, obžalovaný jí hodil na postel a klekl jí mezi lopatky, dusila se a bála se, že se uduší. Druhý den se jí v zaměstnání udělalo špatně, byla následně hospitalizována na oddělení úrazové a plastické chirurgie Nemocnice České Budějovice, a.s. Druhý den byla nucena podepsat revers, protože neměla hlídání pro syna. Bála se jít domů, proto přivolala policii a podala trestní oznámení a obžalovaný byl následně Policií ČR vykázán. Po skončení doby předběžného opatření opět poškozená uvěřila slibům obžalovaného, domnívala se, že se její partner na ni již nedopustí násilí a obnovila s ním soužití. Nakonec trestní oznámení dne [REDAKCE] vzala zpět, když se dozvěděla, že obžalovaný byl v té době v podmíněném trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

a musel by nastoupit do výkonu trestu. V roce [redacted] se provdala a doufala v harmonické manželství. Poté začalo však opět docházet k násilným incidentům, které inicioval zpravidla obžalovaný, který stále užíval nadměrné množství alkoholu, což jeho agresivní chování umocnilo. V létě [redacted] se odehrál incident, kdy se společně vrátili z hospody, obžalovaný začal poškozené nadávat slovy „děvko, kurvíš se“ a poté jeho agrese přešla ve fyzické napadení, kdy s ní smýkal po podlaze, dal jí ránu do obličeje a vyrazil jí přední zub. Ona poté upadla na zem na dlažbu v kuchyni, měla poraněnou hlavu. Poté přišel syn [redacted] a zavolal záchrannou službu, ona po jejím příjezdu a současně i po příjezdu Policie ČR uvedla, že si toto zranění způsobila sama. Po tomto incidentu obžalovaný začal poškozenou psychicky týrat, a to tak, že v noci po návratu z hospody ji budil, dělal schválně hluk, strhával ji peřinu a atakoval ji slovy „děvko, kurvo“. V práci pak bývala velmi unavená, cítila, že již nemá sílu, a proto se rozhodla manželství ukončit a informovala obžalovaného, že chce podat návrh na rozvod a chtěla, aby odešel. Její rozhodnutí o rozvodu obžalovaného velmi rozčílilo, začal jí vyhrožovat, že odveze všechny věci z bytu, že toho bude litovat, že přijde o dítě. Sebral jí důležité dokumenty, jako technický průkaz od vozidla a důkazy prokazující dlouhodobé domácí násilí – lékařské zprávy, dokumenty ohledně rozvodu. Dne [redacted] měla poškozená z obžalovaného velký strach a rozhodla se odjet na Policii ČR v Týně nad Vltavou a podala na něj trestní oznámení. Z chování obžalovaného byla poškozená velmi vyčerpaná, žila v neustálém strachu, také měla strach o svého nezletilého syna.

26. Z přílohového spisu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. [redacted] bylo zjištěno, že dne [redacted] podala poškozená [redacted] návrh na rozvod, který v podstatě odůvodnila shodně jako návrh na vykázání obžalovaného ze společného obydlí (viz shora). Tedy zmínila především fyzické násilí, které je na ní obžalovaným opakovaně pácháno. Vzhledem k tomu, že k výzvě soudu poškozená neuhradila soudní poplatek, bylo řízení zastaveno.

27. Ze sdělení sociální pracovnice Magistrátu města, odboru sociálně právní ochrany dětí, České Budějovice podaného dne [redacted] k osobě nezletilé [redacted] bylo zjištěno, že spisová dokumentace je vedena od roku [redacted] kdy došlo k úpravě poměrů k nezletilému, dále jsou evidovány zprávy od Policie ČR, a to z roku [redacted], kdy došlo opakovaně k vykázání obžalovaného ze společného obydlí, z roku [redacted], kdy došlo k fyzickému napadení poškozené [redacted] obžalovaným za přítomnosti nezletilého, a dále zpráva [redacted] z roku [redacted] o zhoršeném prospěchu a chování nezletilého.

28. Z výpisu lékařské dokumentace vedené praktickou lékařkou poškozené se podává, že poškozená byla dne [redacted] ošetřena v nemocnici pro tržnou ránu na hlavě způsobenou doma, pracovní neschopnost byla ukončena dne [redacted].

29. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.

30. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak mu bylo podanou obžalobou kladeno za vinu.

31. Vina obžalovaného [redacted] skutkem popsaným ve výrokové části rozsudku je prokázána následujícími skutečnostmi.

32. Obžalovaný [redacted] popřel, že by se dopustil žalovaného jednání, popsal soužití s poškozenou [redacted] jako v podstatě běžný vztah, v němž nechyběly i hádky, které se však vyskytují v každé rodině. V žádném případě krom jediné události z roku [redacted] poškozenou Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

fyzicky nenapadal, ani ji psychicky netýral. Byla to poškozená, která holdovala alkoholu, ani on se však jeho konzumaci nevyhýbal. Pod jeho vlivem většinou docházelo doma k výměně názorů, která mohla být hlučná, ale v žádném případě nepřerostla v násilí. Obžalovaný se popsal jako ten, kdo se staral o rodinu, o děti, ač nebyl jejich biologickým otcem, o domácnost, zejména tehdy, kdy poškozená nepřišla několik dní domů (to bylo v [REDAKCE] a chodila různě po kamarádkách. S návrhem na rozvod zpočátku nesouhlasil, pak se k němu ale připojil. Cítí se být nevinný.

33. Tato obhajoba obžalovaného je bezpečně vyvrácena dalšími ve věci provedenými důkazy, v první řadě výpovědí poškozené [REDAKCE].

34. Poškozená velmi podrobně popsala soužití s obžalovaným, které však od počátku nebylo harmonické, neboť ještě před uzavřením manželství v roce [REDAKCE] byla obžalovaným v roce [REDAKCE] napadena, což tedy obžalovaný nepopřel. Přesto uvěřila jeho slibům, že se jeho chování nebude opakovat, a vstoupila s ním do manželství. Od roku [REDAKCE] se chování obžalovaného k ní značně zhoršovalo, zejména pod vlivem alkoholu byl agresivní, slovně jí urážel, fyzicky ji napadal, bil ji pěstmi, fackami. Zranění, které jí způsobil, poškozená maskovala, před ostatními i rodinou zlehčovala jako svoji neopatrnost. Vše vyvrcholilo v červnu [REDAKCE], kdy po návratu z hospody ji obžalovaný napadl v kuchyni nejprve slovně tím, že jí nadával, že je „děvka, že se kurví“, a následně i fyzicky, kdy ji uchopil za ruce, začal s ní smýkat po kuchyni, ona se snažila ho od sebe odstrčit, načež jí dal facku, po které upadla na zem a uhodila se o dlaždice do hlavy, čímž jí způsobil poškození přední horní zubní náhrady a poranění hlavy, se kterým byla převezena na ošetření do nemocnice a byla v pracovní neschopnosti. Od této události si obžalovaný již dával pozor, aby ji přímo fyzicky nenapadal, ale choval se tak, že ji např. stíkal, aby si sama způsobila zranění. Fyzické násilí pak vystřídal psychický teror spočívající v tom, že po návratu z hospody se většinou choval hlučně, bouchal dveřmi nebo přišel do ložnice, stáhl z ní peřinu a slovně jí nadával výrazy, že „je kurva, děvka, že je k ničemu“, chytil ji za nohu nebo za ruku a strhnul jí z postele a cloumal s ní s úmyslem ji probudit, ačkoli věděl, že v časných ranních hodinách vstává do zaměstnání, dále ji pomlouval u rodičů, že „je k ničemu“, že se fláká, opakoval jí, že ji zdeptá, úplně zničí, že nebude mít kde bydlet“, rovněž jí sebral sepsanou žádost o rozvod manželství, lékařské zprávy, doklady od vozidla i jiné písemnosti a od měsíce května [REDAKCE] přestal hradit nájemné s cílem, aby poškozená byla z bytu vystěhována, kdy poškozená [REDAKCE] pocítovala jeho jednání jako těžké příkoří a dlouhodobě žila ve strachu a obavách, což vyvrcholilo v září [REDAKCE], kdy se rozhodla takové soužití ukončit, podala na obžalovaného trestní oznámení, podala žádost o rozvod. Svou situaci viděla jako bezvýchodnou a uvažovala též o sebevraždě, kterou však zavrhla kvůli svým dětem. Agresivnímu chování obžalovaného byl v řadě případů přítomen syn poškozené nezletilý [REDAKCE].

35. Páchání trestné činnosti tohoto druhu a usvědčení pachatele bývá o to složitější, že k ní většinou dochází za „zavřenými dveřmi“ v domácnostech bez přítomnosti svědků, kteří by mohli potvrdit či vyvrátit tvrzení at' pachatele či oběti. O to pečlivěji pak soud musí zkoumat a hodnotit výpovědi aktérů tohoto počinání. V souzeném případě je však soud přesvědčen, že výpověď poškozené [REDAKCE] je naprosto věrohodná a pravdivá oproti výpovědi obžalovaného, který podstatu obvinění bagatelizoval, vinu si v žádném případě nepřiznával a své pochybení v soužití s poškozenou neshledal, ba naopak to byla poškozená, která podle něj vztah neustále ostříla, když významnou roli v jejím případě měl sehrát alkohol. To, že spouštěčem agrese na straně obžalovaného, byl též alkohol a jeho častá konzumace, obžalovaný opomněl zmínit, respektive si to nepřipouštěl.

36. Výpověď poškozené [REDAKCE] je v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy, a to zejména výpověďmi svědků [REDAKCE], [REDAKCE], jejich dětí [REDAKCE], [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] jakož i důkazy listinnými zastoupenými přílohovými spisy okresního soudu a lékařskými zprávami. Současně je výpověď poškozené [REDAKCE] konzistentní Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

v čase, je logická, obsahuje potřebné množství detailů, které svědčí o tom, že popisované události skutečně prožívala. Poškozená přitom sama o sobě uvádí i negativní skutečnosti, např. že je sama konzumentkou alkoholu, že se též hádek aktivně účastnila, na obžalovaného křičela, ač ječela, což však považovala spíše za obranu před případným fyzickým napadením. Též znalecké zkoumání poškozené a závěry znalkyněmi vyvozené svědčí pro obecnou i specifickou věrohodnost poškozené, na její straně nebyla zjištěna mstivost, poškozená jednání obžalovaného nezveličuje ani neagravuje. Jí popisovaná událost z [REDAKCE] je podložena lékařskou zprávou a svědectvím syna [REDAKCE], který poškozenou po napadení ošetřil a zavolala záchranou službu. Byť poškozená sama uváděla, že je uživatelkou alkoholu, nebyly u ní zjištěny v rámci psychiatrického vyšetření markery nasvědčující dlouhodobému a chronickému užívání alkoholu.

37. Ač opatrně a nikoli podrobně, přesto výpověď poškozené podporují výpovědi jejich dětí [REDAKCE], [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE]. Svědci potvrdili zhoršení společného soužití obžalovaného a poškozené poslední dva roky před jejich rozvodem, časté byly hádky mezi nimi, jejichž spouštěčem byl povětšinou alkohol a jeho konzumace oběma. Děti poškozené měly v podstatě obžalovaného velmi rády, zejména nejmladší [REDAKCE], proto jim bylo krajně nepříjemné zmiňovat též stinnou stránku chování obžalovaného k poškozené před soudem, a proto velmi náznakově a nikoli podrobně (což lze však s odstupem času pochopit) zmiňovaly též skutečnosti, o kterých hovořila již poškozená (svědkyně [REDAKCE] – poškozená se svěřila, že obžalovaný jí strhával v noci peřinu a nenechával ji spát, svědek [REDAKCE] – po napadení v [REDAKCE] [REDAKCE] byla jeho matka v bezvědomí, když se probrala uvedla, že s obžalovaným žít nechce, chce se rozvést, nezl. [REDAKCE] – rodiče se pořád hádali, když se napili alkoholu, obžalovaný matku bil, on to neviděl, ale vždy si to domyslel, když druhý den viděl u matky monokl pod okem). Za další výpověď poškozené potvrzující svědectví lze považovat vyjádření svědkyně [REDAKCE]. Jde o kamarádku poškozené, se kterou byla v občasném kontaktu. O napadání a zlém nakládání s poškozenou od obžalovaného věděla od ní. Vzhledem k tomu, že domácí násilí sama zažila, radila jí, aby soužití s obžalovaným ukončila, dokonce sama na obžalovaného apelovala, aby své jednání k poškozené změnil, on jí ničeho nevyvracel a přislíbil, že se již „tak chovat nebude“.

38. V souvislosti se zhoršením prospěchu a zejména změnou v chování nezletilého [REDAKCE] se o dění v domácnosti poškozené a obžalovaného dozvěděla též svědkyně [REDAKCE], třídní učitelka [REDAKCE], se kterým měla a má moc pěkný vztah, neboť [REDAKCE] jí důvěřuje, a proto se jí také svěřoval. Zmiňoval neustálé hádky, ze kterých neměl dobrý pocit, bál se, že se rodiče rozejdou, zmiňoval též, že matka byla od obžalovaného bita.

39. A v neposlední řadě je výpověď poškozené [REDAKCE] podporována listinnými důkazy, máje na mysli obsah spisů vedených u opatrovníckého soudu, jejichž předmětem byl jednak návrh na rozvod manželství podaný poškozenou již v roce [REDAKCE], jednak návrh na vykázání obžalovaného ze společného obydlí z roku [REDAKCE]. Těmito řízeními, jakož i tímto trestním řízením se jako souvislá linie táhne vylíčení společného soužití poškozené s obžalovaným, které bylo plné slovního urážení, fyzického napadání, a psychického deptání poškozené, které nebyla s to již snést, a po tragické události z vedlejší vesnice, do které si promítla vlastní život, se rozhodla jednat a na obžalovaného podala trestní oznámení a návrh na rozvod, a tím ukončila své trýznění.

40. Soud tak uzavírá, že vzhledem k výše uvedenému hodnotí výpověď poškozené [REDAKCE] jako věrohodnou, a tím bezpečně vyvracející obhajobu obžalovaného, která je podporována toliko výpovědí jeho bratra [REDAKCE]. Ten již v úvodu své výpovědi uvedl, že poškozenou nikdy rád neměl a rád ji mít nebude, z jeho vyjádření byl cítit jeho negativní vztah k ní, a nebylo možno očekávat cokoliv pozitivního, co by k její osobě uvedl. Naopak svého bratra vykreslil velmi pozitivně a v podstatě jej litoval, že vůbec ve svazku s poškozenou žil. Osobnost obžalovaného pak byla vykreslena znaleckým posudkem. Soud, jak měl možnost obžalovaného po dobu hlavního líčení sledovat, musel souhlasit s tím, že obžalovaný působí zamlkle,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

kultivovaně, jeho slovní projev je strohý, na druhou stranu bylo výpověďmi svědků potvrzeno, že pod vlivem alkoholu se chová agresivně, což znalci ve znaleckém posudku též zmiňovali.

41. Za osamocenou výpověď lze považovat tu, kterou podal otec poškozené, svědek [REDACTED]. V podstatě soud z jeho podání vyrozuměl, že ze strany poškozené se jednalo o mstu vůči obžalovanému. Jejich soužití hodnotil jako nikoli špatné, před ním nikdy k hádkám nedocházelo. S obžalovaným se stýká dosud na rozdíl od poškozené, která s nimi v kontaktu není. To, že poškozená u nich měsíc bydlela, zaznamenal, neuvedl ale, z jakého důvodu, vlastně ho to ani nezajímalo. Je až neuvěřitelné, že se o to nezajímal, resp. je možné konstatovat, že se ani zajímat nechtěl. Jisté vysvětlení postoje tohoto svědka k celé záležitosti lze vyčíst z výpovědi poškozené, která uvedla, že rodiče cítili jako velkou hanbu a ostudu, že si dovolila obrátit se v této nelehké situaci na policii či soud. V podstatě stáli na straně obžalovaného, který se před nimi choval vždy dobře, a naopak oporou poškozené se nestali a nebyli.

42. S ohledem na shora uvedené skutečnosti má soud za prokázané, že obžalovaný [REDACTED] se vůči poškozené [REDACTED] dopustil jednání popsaneho ve výrokové části rozsudku. Soud tak shrnuje, že důkazy prokazující jeho vinu jsou ve vzájemném souladu, a není tak pochybností o tom, že uvedený skutkový děj se takto skutečně odehrál, a proto obžalovaného [REDACTED] uznal vinným žalovaným skutkem.

43. Po právní stránce soud kvalifikoval skutek ve shodě s podanou obžalobou jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť obžalovaný týral osobu blízkou, tedy svou manželku, dnes již bývalou, žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu. Týráním se přitom rozumí zlé nakládání s osobou blízkou či jinou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří (srov. rozh. Nejvyššího soudu publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 20/2006). Skutečnost, že jednání, kterého se obžalovaný dopustil, pociťovala poškozená [REDACTED] jako příkoří, vyplynulo z její výpovědi, z obžalovaného začala mít strach, jeho jednání nejprve spočívalo v nadávkách a urážkách, pokračovalo fyzickým napadáním a gradovalo psychickým terorem její osoby (ostatně již samo o sobě psychické násilí za splněních dalších podmínek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku; srov. rozh. 58/2008 Sb. rozh. tr.). Jednání obžalovaného trávající cca 3 roky, s různou intenzitou a frekvencí, která se zvyšovala právě v roce 2021, naplňuje kvalifikovanou skutkovou podstatu tohoto trestného činu podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku (k tomu srov. např. rozh. Nejvyššího soudu 7 Tdo 1294/2015). Jednání obžalovaného přitom lze jednoznačně posoudit jako těžké příkoří, neboť působil na psychickou a fyzickou stránku poškozené, kdy ji opakovaně urážel, vyhrožoval jí, a fyzicky napadal, v roce 2020 surově. Po subjektivní stránce jednal obžalovaný v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť obžalovaný věděl při svém počínání, že může způsobit porušení zájmu chráněného zákonem, když v případě porušení tohoto zájmu byl s tímto srozuměn. Věděl, že takové jednání může způsobit duševní útrapy poškozené, její dehonestaci a pro případ, že se tak stane, s takovým následkem byl i srozuměn, stejně tak byl srozuměn i s tím, že jeho jednání trvá po delší dobu.

44. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 trestního zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

45. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo z opisu z evidence rejstříku trestů zjištěno, že byl v minulosti devětkrát soudně trestán, naposledy v roce 2014. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody na dva roky až osm let (§ 199 odst. 2 trestního zákoníku). U obžalovaného soud neshledal polehčující okolnost, naopak mu přitěžuje trestní minulost.

46. Po zhodnocení všech do úvahy přicházejících skutečností, s ohledem na to, že obžalovaný a poškozená jsou rozvedeni, ve společném svazku již nežijí, rozhodl soud o uložení trestu odnětí svobody nespojeného s přímým výkonem, tedy obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonného rozpětí v trvání 2 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 26 měsíců. Druh a výměra trestu pak odpovídají všem shora uvedeným kritériím a soud má tento trest za dostatečný. Soud rovněž konstatuje, že tento druh a výměra trestu budou pro obžalovaného nepochybně i dostatečným ponaučením.

47. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy způsobené duševními útrapami, a to ve výši 50 000 Kč včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 15 % p.a. z této částky jdoucího od 17. 12. 2022, se do trestního řízení řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE].

48. Je nepochybné, že jednáním obžalovaného byly poškozené způsobeny duševní útrapy. Poškozená chování obžalovaného, které bylo vůči ní hrubé, násilnické, agresivní, urážlivé a ponižující pocítovala jako příkoří. Současně se v důsledku jeho jednání začala obžalovaného obávat. Byla vystavena opakovanému vnitřnímu tlaku, zda soužití ukončit, či dát obžalovanému šanci, jak o ni žádal. Dokonce se ocitla ve stavu pomýšlející na sebevraždu, kterou zavrhl s ohledem na své děti, o které se musí postarat. Na jednu stranu bylo velkou odvahou, že se rozhodla věc oznámit a řešit, na druhou stranu byla vystavena tlaku okolí, i ze strany rodiny, která v podstatě dodnes nevěří tomu, co musela prožít. Z uvedeného je zcela zřejmé, že poškozené byly obžalovaným způsobeny duševní útrapy v důsledku trestného činu, jehož se vůči poškozené dopustil, a jež je specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku. S ohledem na shora uvedený rozsah duševních útrap, dobu páchaní trestné činnosti, jakož i s ohledem na majetkové poměry obžalovaného, který uvedl, že jeho příjem činí okolo 36 000-38 000 Kč měsíčně, uložil soud obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu, aby na náhradě nemajetkové újmy (s odkazem na § 2956 - § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) uhradil poškozené [REDAKCE] částku ve výši 30 000 Kč a to včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 15 % p.a. jdoucího od [REDAKCE] do zaplacení (kdy první den prodlení je druhý den následující po prvním dni hlavního líčení, tj. 15. 12. 2022, neboť nejpozději v první den hlavního líčení se obžalovaný mohl dozvědět a dozvěděl výši uplatněného nároku na náhradu škody), přičemž výše úroku z prodlení byla stanovena v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., kdy tento úrok z prodlení s ohledem na výši repo sazby stanovené ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž k prodlení došlo, činil celkem 15 %. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy pak soud poškozenou [REDAKCE] podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 20. ledna 2023

JUDr. Petra Kubová v.r.
předsedkyně senátu